

De vigtigste kort i beretningen er dog kun ledsaget af engelsk tekst, og på oversigtskortet er områderne i det vestlige Europa med Atlanterhavet ikke med, bl.a. den selvstyrende region Azorerne, som ikke blot juridisk, men også geografisk hører til Europa.

Har Kommissionen til hensigt at udgive de øvrige sprogversioner med fuldstændige kort?

Vil Kommissionen medtage det vestlige Europa med Atlanterhavet på det vigtigste kort?

Agter Kommissionen at distribuere beretningen på en måde, som er i overensstemmelse med vigtigheden af det problem, den beskæftiger sig med?

⁽¹⁾ EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ KOM(2002) 407.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(17. oktober 2002)

Kommissionen takker det ærede medlem for hans vurdering af den beretning om gennemførelsen af Rådets direktiv 91/676/EØF, som er blevet offentliggjort i år og nu er ved at blive trykt. Situationen giver bestemt anledning til bekymring, men der begynder at aftegne sig væsentlige fremskridt, såvel med hensyn til overvågningssystemerne for vandet som for udpegningen af sårbare områder, indholdet af handlingsprogrammerne og kontrollen med gennemførelsen heraf.

Beretningen er tilgængelig på Kommissionens Internet-server på samtlige sprog, men landkortene (som elektronisk set optager megen plads) er kun medtaget i den engelske version. Publikationskontoret (OPOCE) er i gang med at indsætte farvelagte kort i papirudgaven af beretningen, som vil foreligge på samtlige EU-sprog ved udgangen af 2002.

For så vidt angår Azorerne, er disse medtaget på det generelle landkort over sårbare områder (selv om der endnu ikke officielt er udpeget sådanne områder), men ikke på kortene over overvågning af og udviklingen i vandkvaliteten, eftersom der ikke er medtaget data herom for Azorernes vedkommende i rapporten (for 2000) fra Portugal.

(2003/C 52 E/221)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2693/02 af Bart Staes (Verts/ALE) til Kommissionen

(26. september 2002)

Om: Ensartet europæisk registreringsordning for våben

Temmelig mange våbenproducenter råder over et system, så de kan identificere og registrere de våben, som de fremstiller. Normalt anbringes der serienumre på en eller flere af våbnets dele. Dog er den indbyrdes udveksling af informationer mellem EU-landene om fremgangsmåden utilstrækkelig. Desuden kan de nu anvendte mærker undertiden meget let slettes. Alt dette styrker ønsket om en enkel, effektiv og generelt anvendelig teknik. Mærkerne kunne så indgå i et nationalt register, så det senere kunne kontrolleres, hvordan våbnene er havnet i et konfliktområde.

Vil Kommissionen tage initiativ til, at der udarbejdes hensigtsmæssige bestemmelser for en ensartet registrering af våben i EU? I benægtende fald, hvorfor ikke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(22. oktober 2002)

Tilstrækkelig og ensartet mærkning og registrering af våben er væsentlige forudsætninger for disses sporbarhed, og Kommissionen er fuldt ud opmærksom på nødvendigheden af dette.

Artikel 4 i Rådets direktiv 91/477/EØF af 18. juni 1991 om erhvervelse og besiddelse af våben⁽¹⁾ og om deres overførsel til en anden medlemsstat fastsætter, at våbenhandlerne har pligt til føre et register over til- og afgang af de vigtigste kategorier af skydevåben, indeholdende de nødvendige oplysninger til identifikation af det pågældende våben, specielt type, mærke, model, kaliber og fabriktionsnummer samt navn og adresse på leverandør og erhverver.

Dette direktiv skal inden for den nærmeste fremtid revideres, primært som følge af, at Kommissionen på vegne af EU og medlemsstaterne har underskrevet FN-protokollen imod ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben. Denne protokol indeholder præcise retningslinjer for mærkning af disse våben, og Kommissionen er ved at undersøge, hvordan de kan gennemføres i fællesskabsretten.

Det bemærkes, at den samme protokol ligeledes foreskriver, at de stater, der har underskrevet den, skal opfordre deres respektive våbenindustrier til at træffe foranstaltninger, der skal forebygge, at mærkningen fjernes eller ændres. For at imødekomme det ærede medlems betragtninger understreges det ligeledes, at protokollen hæver direktivets tidsbegrænsning for opbevarelse af oplysninger om våben fra fem til ti år.

⁽¹⁾ EFT L 256 af 13.9.1991.

(2003/C 52 E/222)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2694/02
af Bart Staes (Verts/ALE) til Kommissionen**

(26. september 2002)

Om: Forenkling af ordningen for tilladelser til ind- og udførsel af militært udstyr

I henhold til en rapport fra det belgiske parlament af 28. april 1999 (doc. 614/4 – 95/96) påtænkte Kommissionen dengang at udarbejde en forenklet ordning for ind- og udførsel af militært udstyr inden for (!) EU?

Kan Kommissionen oplyse, om oplysningerne i denne rapport er korrekte, og hvor langt man er nået med ordningen for tilladelser? Kan Kommissionen oplyse – dersom den endnu ikke har foretaget sig noget – om den fortsat har til hensigt at gøre det? I benægtende fald, hvorfor ikke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(25. oktober 2002)

Kommissionen har altid været positivt indstillet over for ethvert tiltag, der forenkler overførsler mellem medlemsstaterne. Når det drejer sig om overførsel af militært udstyr fremmes denne forenkling især af mere nøjagtige definitioner på området og af en mindre formaliseret arbejdsgang i forbindelse med ind- og udførslen, uanset hvilken slags udstyr, der er tale om.

På grund af problematikken særligt følsomme natur, som oven i købet berører adskillige aspekter af den europæiske integration, deriblandt den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, er det ønskeligt, at der opnås bred enighed, således at ethvert initiativ bidrager positivt til integrationsprocessen.

Følgelig er det vigtigt for Kommissionen at have en klar indsigt i, hvilken merværdi et lovgivningsinitiativ indebærer, hvor store chancerne er for, at det virker i praksis, og hvilke risici, der eventuelt er forbundet med det. Denne evaluering kunne udføres af Kommissionen og drøftes i de kompetente arbejdsgrupper.